

Кувала зозуля, кувала
Під крилами діток ховала
Кувала зозуля, кувала
Голосною кулею летіла
Кувала зозуля, кувала
Сивину на золото змінила
Принесла зозуля на крилах
На милую землю новий лад

Летіла зозуля та й стала кувати
А то не зозуля, то рідная мати

Ми виривали серце з грудей
Ми віддавали себе залишаючи діру між ребер
Ми знаєм хто ми тепер, знаєм точно, ким ми будемо завтра, і де
Мільйони людей, рідні всюди, нитками через шкіру
Нас сплела в один клубок віра, спільна праця щира
Потоне зло навіть якщо має фарватер
Нам зозуля кувала, кує і буде кувати

Кувала і буде кувати, кувала і буде кувати
Кувала і буде кувати, кувала і буде кувати
Кувала і буде кувати, кувала і буде кувати
Кувала і буде кувати, кувала, кувала, кувала

Летіла зозуля та й стала кувати
А то не зозуля, то рідная мати

Visa pasaule man acu priekšā mainās citiem nemanot
Mēdiji tiek uzpirkti un līderi cenšas samelot
Puse tautas, manuprāt, ir akli
Tiem tik interesē cik bieži viņu maki
Pilnu klapi, 4 rati, 300 zirgi mani velk uz priekšu
Vairs es nespēj mierīgi gulēt nespej pievērt pat ne aci
Jo kamēr laimīgs ceļos putniem čivinot
Cita tauta cīnās elles liesmaas, cenšas izdzīvot